

๑๕

ผู้ทรงธรรม

พระรัตนตรัยนี้เป็นของจริงที่อยู่ในตัวของมนุษย์ทุกคน ของจริงนั้นต้องคู่กับคนจริง ถ้าทำจริงก็จะเข้าถึงได้แน่นอน ถ้าหากปฏิบัติตามพุทธวิธีที่ได้แนะนำเอาไว้ จะได้รับรู้แจ้งเห็นจริง หมดความสงสัยในพระรัตนตรัย

บัณฑิตควรจะพิสูจน์โดยลงมือปฏิบัติด้วยตัวเอง ให้รู้แจ้งเห็นจริงไปตามความเป็นจริง พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเมื่อทรงได้บรรลุพระสัมมาสัมโพธิญาณและได้ทรงนั่งประทับเสวยวิมุตติสุขตลอด ๗ วันแล้ว ทรงเปล่งอุทานว่า

ยथा หเว ปาตุภวนติ ชมฺมา

อาดาปิโน ฉายโต พุราหฺมณสุส

อถสุส กงฺขา วปยฺนติ สพุพา

ยโต ปชานาติ สเหตุชฺมมํ

“เมื่อใด ธรรมทั้งหลายปรากฏแก่พราหมณ์ ผู้มีความเพียรเพ่งอยู่ เมื่อนั้นความสงสัยทั้งปวงของพราหมณ์ย่อมสิ้นไป เพราะมารู้ชัดในธรรมพร้อมทั้งเหตุ”

ธรรมกายเป็นของจริงที่มีอยู่ในพระพุทธศาสนา และ
มีอยู่ในตัวของพวกเราทุก ๆ คน ควรที่เราจะพิสูจน์ให้เข้าถึง
ของจริงที่อยู่ภายในตัวของเรา

ผู้ที่ไม่รู้จักธรรมกายมีอยู่ ๒ ประเภท คือ

๑. ผู้ที่ไม่ได้ปฏิบัติ คือ ผู้ไม่ได้ศึกษาและลงมือปฏิบัติ
ธรรมกันอย่างจริงจัง จึงไม่ทราบว่า ธรรมกายนั้นมืออยู่จริง
เมื่อไม่รู้จัก ไม่เคยเห็น จึงกล่าวแบบผู้ไม่รู้ไม่เห็น

๒. ผู้ที่ลงมือปฏิบัติแล้ว แต่ทำไม่ได้ เพราะปฏิบัติไม่ถูกวิธี หรือบางพวกรู้วิธีการหมดแล้ว แต่ขาดความเพียรทำไม่ต่อเนื่อง จึงไม่รู้จัก และไม่เข้าใจเรื่องธรรมกาย ซึ่งเป็นหลักที่แท้จริงของพระพุทธศาสนา

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่า “ภิกษุทั้งหลาย เราไม่เรียกผู้เรียนมามาก หรือผู้พูดมากกว่า เป็นผู้ทรงธรรม ส่วนผู้ใดเรียนคถาแม้เพียงบทเดียว แล้วแทงตลอดในธรรมทั้งหลาย ผู้นั้นชื่อว่า เป็นผู้ทรงธรรม”

ดังนั้น เราจะเห็นว่า ถ้าพึ่งความรู้ในทางปริยัติเพียงอย่างเดียว นั้นไม่เพียงพอ เราต้องนำความรู้เหล่านั้นมาปฏิบัติให้บรรลุผลด้วย เพราะศาสนาพุทธเป็นศาสนาแห่งการปฏิบัติ

ถ้าเราเข้าถึงธรรมกายได้เมื่อไร ความสงสัยทั้งปวงก็จะสิ้นไป จากผู้ไม่รู้ก็จะกลายเป็นผู้รู้ ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่สามารถรู้แจ้งได้ด้วยธรรมกาย ถ้าทุกคนลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง ทำอย่างถูกวิธี และมีความสม่ำเสมอ ก็จะสามารรถเข้าถึงได้ทุกคน และเมื่อนั้นเราก็จะได้ชื่อว่าเป็น “ผู้ทรงธรรมอย่างแท้จริง”

๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๒